ARBITRI ROMÂNI ELOGIAȚI LA UNIVERSIADĂ

Intr-o competiție sportivă contează, desigur, în primul rînd, comportarea competitorilor. Evoluția lor este însă influențată — în bună parte — de arbitri. Conducind corect, autoritar, ei pot crea jocului, disputei, condiții optime. Dimpotrivă, un arbitraj cu greșeli enervează sportivii, întrerupe cursivitatea jocului, îi scade nivelul. Pentru ca și din acest punct de vedere participanții la Universiada desfășurată recent la Torino să se bucure de cele mai bune condiții, Federația Internațională a Sportului Universitar a invitat „cavaleri ai fluierului" din toate colțurile lumii. Printre ei, 5 arbitri din România.

Ne-a făcut o deosebită plăcere să aflăm aprecierile Comisiei tehnice a Universiadei ale antrenorilor și sportivilor privind modul cum s-au comportat arbitrii noștri. Astfel, **CORNEL MARCULESCU** — fostul internațional de polo — a obținut cea mai mare notă din partea juriului internațional: 4,40 (notele se dau între

Arbitrul internațional dr. DAN CHIRIAC

1 și 5). Datorită acestui fapt, el a fost delegat să conducă partida decisivă pentru medalia de aur, cea dintre selecționatele Uniunii Sovietice și Italiei. **DR. DAN CHIRIAC**, invitat ca arbitru neutru, a condus excelent (ca de altfel și **ION PETRUȚIU**) meciuri de mare rezonanță — printre care și cel dintre formațiile Uniunii Sovietice și Statelor Unite. De aceleași aprecieri elogioase s-au bucurat **MARINEL OANCEA** (arbitru de volei) și **TANASE MUREȘAN** (scrimă).

Dacă sportivii români, participanți la Universiadă, n-au cucerit nici o medalie de aur am avut cel puțin satisfacția că reprezentanții „cavalerilor fluierului" din țara noastră s-au situat de multe ori pe primul loc... **(b. n.).**

VOLEIBALIȘTII ROMÂNI ÎN FAȚA PROPRIULUI PALMARES

DE DOUĂ ORI VICECAMPIONI MONDIALI

1949, început de septembrie: zece voleibaliști români urcau în trenul care avea să-i ducă spre Praga, teatrul celei mai importante confruntări internaționale de pînă atunci: **campionatele mondiale.**

Repartiția în serie, **alături de puternica garnitură a U.R.S.S., de Ungaria și Belgia,** părea a fi destul de ingrată pentru formația română. **Debutăm totuși cu o victorie, poate cea mai prețioasă, în fața Ungariei, victorie care avea să deschidă voleibaliștilor români drumul spre turneul final**; pierdem la zero în fața sovieticilor, dar invingem de manieră categorică pe belgieni. **Calificarea era asigurată și echipei României intrase în primele șase din lume...**

In turneul final, băieții pierd meciul cu formația gazdă, campioană continentală, dar înregistrează **două victorii consecutive împotriva Franței și Poloniei, la același scor: 3—1.** Două rezultate ce-i apropie pe voleibaliștii români de medalii...

Din nou în fața unui sextet fără egal: **Savin, Reva, Ulianov, Pimenov, Voronin Saghin.** De data aceasta, **Medianu, Petrescu, Tănăsescu, Dragomirescu, Drăgulescu, Erdely, Bărbulescu, Balaș, Popescu și Paul Dinu,** familiarizați cu jocul sovieticilor, nu mai privesc adversarul cu ochii victimei și, **sub privirile uimite ale celor peste 15 000 de spectatori, cîștigă primul set!** Era singurul set pierdut pînă atunci de reprezentativa U.R.S.S. **Pînă la urmă, sovieticii aveau să risipească speranțele tricolorilor noștri: 1—3.** În ultima etapă, meciuri decisive, pentru **medalii.** România pierde bronzul în fața Bulgariei, iar U.R.S.S. învinge Cehoslovacia cucerind titlul suprem. Locul patru ocupat de echipa română era, totuși, un succes.

Trei ani mai tîrziu, în 1952, LA MOSCOVA, echipa română apare complet remaniată: **Roman, Mușat, Mitroi, Sușelescu, Dumitrașcu, Mihăilescu, Teodorescu, Apostol.** Băieții pierd din nou la aceiași adversari: **U.R.S.S., Bulgaria și Cehoslovacia și ocupă același loc IV.**

LA PARIS, în 1956 — record de participare: 24 de reprezentative, împărțite în zece serii. Echipa română antrenată de **Gh. Petrescu** reabilitează pe **Medianu** și aruncă nume noi în arenă: **Nicolau, Rusescu, Corbeanu, Cherebețiu, Ponova, Miculescu, Derzei,** care aveau să aducă faimă voleiului nostru. Seria este o formalitate. **În turneul final, debutăm însă cu 2 înfrîngeri: 1—3 cu Polonia și 2—3 cu Cehoslovacia,** după ce conduceam cu 2—0 la seturi! **În continuare, numai victorii între care CEA MAI PRESTIGIOASĂ ÎN FAȚA U.R.S.S. (3—1), ceea ce aduce naționalei române locul II în ierarhia mondială.** Deși învinsă cu 3—0 de U.R.S.S., în ultima zi, echipa Cehoslovaciei cucerește titlul suprem.

În 1960, la **RIO DE JANEIRO, trecem ușor de serie: 3—1 cu Polonia și 3—0 cu Peru. Drumul spre titlul mondial ne este însă barat din nou de U.R.S.S., (1—3) și de Cehoslovacia: 2—3,** după ce condusesem cu 2—1 la seturi (ultima zi). Oricum, medaliile de bronz au confirmat valoarea tricolorilor noștri.

După doi ani, la **MOSCOVA,** în sextetul de bază pătrund jucători noi, care se afirmaseră la Rio (între care Drăgan) și sînt promovați alții: **Plocon, Chezan, Bărbuță, Grigorovici, Coste.** Din nou medalii de bronz în urma acelorași adversari, U.R.S.S. și Cehoslovacia.

LA PRAGA, în 1966 după un neașteptat eșec în fața Poloniei, în serie (rezultat care conta și în turneul final) **ROMÂNII NU MAI PIERD DECÎT ÎN FAȚA GAZDELOR CUCERIND MEDALIILE DE ARGINT, DUPĂ CE AU ÎNVINS DIN NOU PE VOLEIBALIȘTII SOVIETICI.**

Prin urmare, cea de a 7-a ediție a mondialelor găsește pe voleibaliștii noștri vicecampioni mondiali... Vor putea la Sofia să-și apere poziția în ierarhia internațională?

A. B.

Autorul demonstrînd noul joc „ringo"

un nou sport: ringo

Ne-a vizitat la redacție cunoscutul spadasin polonez Wlodzimierz Strzyzewski, aflat în concediu în țara noastră. Adept pasionat al scrimei, tînărul economist din Varșovia a imaginat un nou sport pe care a venit să ni-l prezinte. I-a spus RINGO, pentru că folosește drept obiect cercul de cauciuc, atît de cunoscut nouă din jocurile de plajă. Din această joacă, Strzyzewski vrea să facă un sport dinamic, odihnitor și în același timp... epuizant! I-a creat un regulament, simplu, i-a fixat un teren minimal (8 x 8) despărțit la mijloc de un fileu și i-a demonstrat pînă acum virtuțile în Mexic, S.U.A. și Suedia. Se arată gata oricînd să repete demonstrația și în fața telespectatorilor români.

Din tribună

Sportul Studențesc continuă să fie lider în B. Studenții, ca și la cursuri, urmăresc și-n fotbal promovarea.

★

Cu un atac ineficace, așa cum are în prezent Petrolul, suporterii ploieșteni riscă să aibă ei un atac.

★

Trei echipe universitare conduc în clasamentele Diviziilor A și B. Deci, în lupta pentru primul loc, studenții nu rămîn simpli asistenți.

★

Farul deține și anul acesta o poziție în prima jumătate a clasamentului. E și normal. Nu reprezintă... Constanța?

Radu POP

REZULTATELE PERSEVERENȚEI

Cineva, stîrnit de atîtea recorduri din lumea sportului și a tehnicii, se întreba timid, dar foarte convins, dacă nu ar fi interesant și meritat, să se înregistreze și anume recorduri profesionale.

Da, într-adevăr și aceste recorduri au o deosebită semnificație și uneori chiar mai profundă, ele reprezentînd priceperile și devotamentul oamenilor pe durate lungi de timp.

Medicul neurolog Vasili Kasatkin din Leningrad a înregistrat în anii săi de profesiune peste 8 000 de vise. Între acestea, și vise la comandă, provocate prin excitanți fizici, ca lumină, sunet, schimbare de temperatură.

În 40 de ani de muncă, zețarii din tipografii, prin munca lor neobosită și pasionată, ajung să dea viață pînă la 6000 de cărți. Uneori ei devin chiar autori de cărți, așa ca poetul ieșean George Lesnea.

Se știe că istoricul N. Iorga a scris în viața sa plină de neastîmpăr creator mai mult de 1 200 de cărți, un „record" neobișnuit și poate de nedepășit, mai ales în timpurile noastre. Romancierul francez din secolul al 18-lea, Nicolas Rethy de la Bretonne, a scris numai 200, dar dintre ele 150 de-a dreptul tipărite, fără manuscris, el fiind și... zețar.

Lumea recordurilor

Adeseori, puterea de creație și dăruire a unor scriitori sau muzicieni este copleșitoare. Lope de Vega a scris 2 200 de piese de teatru în versuri, prima încă de la vîrsta de 12 ani, iar Carlo Goldoni a lăsat și el dramaturgiei universale peste 250 de piese.

Richard Wagner a lucrat la tetralogia sa „Inelul Nibelungilor" un sfert de veac, și nu mai puțin George Enescu la opera sa de căpătîi, Oedip. Gîndiți-vă cu cît efort și sbucium omenesc au scris operele lor, pentru noi și pentru secole, Shakespeare sau Verdi. Sîntem de-a dreptul ridicoli cînd credem că ceva deosebit care să reziste în timp și să slujească omenirii, se poate creia în cîteva săptămîni sau în cîțiva ani!...

Dar nu mai puțin de stimat este munca fiecăruia din noi, în profesiunea pe care ne-am ales-o și în care am fost corecți și conștiincioși. Sticlarul Frank Druce și-a exercitat meseria la fabrica „Stuart Crystal" din Wordsley Anglia, timp de 47 de ani neîntrerupți. Și an de an, cîte opt ore pe zi, omul acesta a suflat aerul din proprii săi plămîni într-un tub, dînd forme cuarțului incandescent și vîscos din care se naște sticla.

Alții zboară în înalt și se azvîrlă de acolo cu parașuta. Ivan Savkin, în vîrstă de 57 de ani, a efectuat pînă acum mai mult de 6 000 de salturi, din 30 de tipuri de avioane și 42 de feluri de parașute. El a fost recordman unional și mondial și la cel de al 6000-lea a declarat că va continua să facă salturi și să pregătească pe tinerii parașutiști.

Așadar, unii fac salturi cu parașuta, iar alții se cufundă în ghicirea felurilor de vin. Degustătorul englez Ralph Mapley, la un concurs de specialiști de la Londra, a degustat în 3 ore și 15 minute, 420 feluri de vin. El a primit ca premiu 12 sticle de șampanie și un butoi de 300 de litri din vinul preferat, fără însă obligația de a le degusta imediat.

Sînt și recorduri violent profesionale, unul chiar care vă va surprinde și consterna. O femeie din insulele Filipine, toreador, fost mai înainte model la o casă de modă, a ucis în luptă, în arenă — peste o sută zece tauri fioroși... misogini.

Medicul care a făcut cele mai multe trepanații sau grefe la inimă, profesorul care a educat cele mai multe promoții, șoferul care a parcurs cel mai mare număr de kilometri, aviatorul cu cele mai multe ore de zbor — toți aceștia sînt recordmani ai profesiei lor și merită pe deplin prețuirea și dragostea noastră.

În final, deși nu se poate niciodată vorbi despre final cînd discutăm despre recorduri, o performanță considerată pînă în prezent unică. Arbitrul englez Bayley a arbitrat timp de 44 de ani 3 375 meciuri de fotbal. Nu se spune însă, căci cred că și aici este vorba de recorduri, cît a fost fluierat de spectatori și cîte conflicte a avut acasă cu nevasta.

VIRGIL LUDU

DAȚI-I O... CHITARĂ ȘI VA TRAVERSA MAREA NEAGRĂ CU AEROSTATUL

Cîndva, nu de mult, scriam în ziarul nostru despre ardoarea și isprăvile tînărului **Mircea Munteanu,** care a efectuat **numeroase încercări și a zburat deasupra orașului Timișoara cu un aerostat confecționat de el.**

A încerca, acum, la umbra navelor spațiale, să reînvii un mijloc din preistoria zborului poate apare, în unghiul unor interpretări obtuze, drept ceva trăznit, hilar. Dar analiza acestor preocupări nu scoate la iveală decît trăsături de remarcabilă personalitate. În creuzetul lor, omul trebuie să ardă idei, aspirații. La ieșirea din această încercare riscantă omul nu mai seamănă cu el, cel dinainte. Dar, ca să înțelegi subtila metamorfoză, e nevoie de puțină imaginație, sensibilitate și deschidere pentru universul lăuntric al tinerilor.

Mircea Munteanu a **găsit sprijin la primarul din Reșița, la directorul Combinatului metalurgic din același oraș, la directorul Centrului hidrometeorologic din Timișoara și la numeroși oameni simpli.** Mircea Munteanu a cheltuit 14 000 lei și a migălit toată vremea în afara orelor de serviciu, inclusiv nopți de-a rîndul, pentru edificarea proiectului său. Dar acest tînăr, numai flacără atunci cînd îți vorbește despre ce-ar vrea și ar putea să realizeze, a fost și este tare obstrucționat. Potrivnicii și cei ce-l dezavuiază sînt mult mai mulți decît cei ce l-au ajutat. Unii l-au sfătuit, textual, **„să renunțe la asemenea porcării, că n-o fi el mai deștept și mai tare decît americanii".** Ne vine greu să spunem că autorii acestui gen de... lovituri sub centură ar avea umor. Ei n-au nimic. Sau, cel mult, o foarfecă ruginită și s-au învățat să taie cu ea elanul celor din jur.

Mircea Munteanu **intenționează să zboare peste Munții Făgăraș și peste Marea Neagră, de la Constanța la Odesa.** Reușită, **ultima încercare ar fi un nou record mondial,** pentru că zborul cu aerostatul e trecut azi în rîndul sporturilor aviatice. În cîteva țări, tinerii l-au adoptat, iar forurile de specialitate oficiale l-au omologat. Deasupra orașului Praga a avut loc astă-toamnă un concurs. În Italia și Elveția, traversarea Alpilor cu aerostatul se încearcă de două ori pe an. O englezoaică în vîrstă de 20 de ani a trecut nu de mult peste Canalul Mînecii și revista **Paris Match** a reflectat evenimentul pe două pagini. În curînd se vor face primele tentative de traversare a Oceanului Atlantic. Iată doar cîteva mărturii despre expansiunea unei activități temerare, fostă cîndva mărturie dramatică de emancipare umană, devenită azi probă sportivă aspră, dar accesibilă unora de factură aleasă.

În prezent, Mircea Munteanu are șanse din ce în ce mai reduse. E șicanat de conformiști și înconjurat de indiferenți. Pentru realizarea balonului prevăzut să reziste la traversarea Mării Negre, **el mai are nevoie de 14 000 lei. Nu-și mai poate procura acești bani.** 14 000 de lei reprezintă, de pildă, costul unei chitare electrice. Pentru aceste instrumente se găsesc bani pretutindeni. O puzderie de orchestruțe de muzică ușoară au una sau două chitare electrice. Am ales acest exemplu nu pentru că am avea vreo aversiune pentru numitul instrument, ci tocmai pentru a sublinia că s-ar putea face pentru un record mondial de zbor cu aerostatul, măcar tot atît cît se face și pentru orchestra de muzică ușoară Pit Bit Fit — 70 din orășelul X. **Sperăm că va apare înțelegerea cuvenită visului unui tînăr.** Există la noi posibilități de subvenționare a acestui proiect, în bugetul federației de specialitate sau al C.N.E.F.S., pentru ca visul îndrăzneț al lui Mircea Munteanu să fie realizat.

R. B.

Recenzii

IL CAMPIONISSIMO *)

Talent remarcabil al breslei noastre, ziaristul sportiv Ilie Goga *este un mare îndrăgostit de sportul cu pedale. L-a fermecat lumea aceasta agitată, plină de sacrificii, a truditorilor șoselei, personajele legendare care o populează. De ani nenumărați, colegul nostru Ilie Goga înfățișează publicului episoade fermecătoare din arena ciclismului, evocă marile sale figuri.*

După Jacques Anquetil, *căruia i-a tradus cu cîțiva ani în urmă o carte-jurnal, și-a îndreptat atenția spre cel mai mare ciclist al tuturor timpurilor, „IL CAMPIONISSIMO" FAUSTO COPPI. Mai întîi i-a înfățișat viața într-un serial, publicat în ziarul „Sportul", apoi, amplificînd manuscrisul, adăugîndu-i noi episoade, amănunte savuroase, a ajuns la cartea „IL CAMPIONISSIMO" FAUSTO COPPI.*

Noua sa apariție editorială, excelent scrisă, documentată la amănunt, se citește pe nerăsuflate. Parcurgi viața acestui magnific sportiv cu o deosebită plăcere, retrăiești suspensurile carierei sale, urmărești cu înfrigurare drumul prin hățișurile vieții de ciclist profesionist, te emoționezi alături de „tifosi" pentru succesele gigantului șoselelor — intrate de mult în istorie. Ilie Goga, cu dibăcia sa recunoscută, a reușit să discearnă din imensul material documentar pe care l-a avut la dispoziție, acele fapte care îl caracterizează pe Fausto Coppi, care-i reliefează mai bine firea, să înfățișeze în adevăratele sale contururi viața de sportiv profesionist și, îndeosebi, pe aceea de ciclist profesionist.

„IL CAMPIONISSIMO" FAUSTO COPPI este o carte-reportaj pe care o recomandăm cu căldură tuturor amatorilor de sport, îndeosebi celor tineri, pentru virtuțile arătate, ca și pentru cele pe care cititorii le vor descoperi pe parcursul lecturii. Un ultim amănunt: Ilie Goga l-a cunoscut personal pe Fausto Coppi.

Hristache NAUM

*) „IL CAMPIONISSIMO" FAUSTO COPPI de Ilie Goga, Editura STADION, 134 de pagini, 6 lei.

CRONICA SFERTURILOR DE VEAC

Cînd bunicii făceau sport!...

SEPTEMBRIE

1870 TIR ACUM UN SECOL! *„Duminică 6, luni 7 și marți 8* septembrie avu loc *un nou concurs de dare la semn la Societatea română de arme. Rezultatele fură superioare celor de la ultimul concurs (...).*

S-a tras la distanță mare și mică, cu carabina și cu pistolul, unde s-a remarcat V. A. Urechiă.

Centuri (decari-n.n.) *s-au tras cu deosebire multe. Domnul Urechiă avu cinci drapele* (cîte unul pentru fiecare „10" obținut — n.n.), *altele avură domnii: Antofiloiu, Catapulos, Voinescu, Manolescu, Constantiniu, Luponi.*

„INFORMAȚIUNILE BUCUREȘTENE" din 11 septembrie 1895

MITTY NICULESCU
Văzut de **MARC**

1895 „ALERGĂRI" PE VELODROMUL PUCHER. În fiecare sîmbătă și duminică, velodromul construit de Alois Pucher — aproximativ pe la începutul șoselei Aviatorilor de astăzi — găzduia *„mari alergări velocipedice"*, în cadrul cărora erau programate și probe pentru juniori pînă la 17 ani, de tandem etc. Pista de pămînt bătătorit, deteriorată deseori de ploi, punea la grea încercare pe „vajnicii partanți".

1920 FOTBAL... REDUS! La 19 septembrie s-au desfășurat *„în mijlocul celei mai mari însuflețiri"*, meciurile contînd pentru CUPA „MIUȚA", la care au participat 15 dintre cele 22 formații înscrise, unele aparținînd celor mai bune cluburi fotbalistice din Capitală: *Tricolor, Venus, Colțea* etc.

„Meciurile s-au fixat prin tragere la sorți, pe serii de cîte două echipe și s-au jucat prin sistema eliminatorie (echipa învinsă o dată era scoasă din luptă)". Finala a opus cîte una din cele două formații prezentate de cluburile *„Tricolor"* și *„Venus"*.

Înfrîngerea echipei *„Venus"* este apreciată de cronicarul de la *„Revista automobilă"* (nr. 9—10 din septembrie-octombrie 1920) ca o surpriză, deoarece din rîndurile acesteia făceau parte cîteva vedete ale epocii: *Onoriu Nicolau, Mitty Niculescu, Tică Georgescu.*

1945 *Cu ocazia „ZILEI SPORTURILOR". dr. Petru Groza, primministrul țării,* a rostit un discurs în care a spus printre altele: *„Sărbătorim astăzi un an de existență, de muncă și luptă, a Organizației Sportului Popular. Un an de luptă de cînd conștienți de rolul și importanța sportului ca factor de cultură și progres, s-au spart bariere, s-au deschis larg pentru noi, pentru toți, cîmpuri de activitate recreativă.*

E timpul să ne gîndim că și cultura și sportul nu trebuie să aparțină unei minorități înstărite. În statul democrat, sportul va fi la dispoziția tuturora. Azi începem să ne obișnuim cu gîndul că sportul nu e o artă de dragul artei, o modă, un capriciu sau un scop în sine, ci un mijloc generator de voioșie și energie, pentru fiecare din noi. Nu este o modă trecătoare ca pînă acum, ci își are adînc înfipte rădăcinile în stările de fapt ale societății moderne (...).

În împrejurările grele de astăzi, un tineret sportiv, robust și vioi, va fi avangarda luptătoare a reconstrucției țării și a consolidării statului democrat, care garantează tuturora dreptul la cultură, libertate și sport".

ONORIU NICOLAU

„SPORTUL POPULAR" din 18 septembrie 1945

Documentar de **DORIN ȘTEFLEA**

RĂSPUNDE Ion Poștașu

TACHE NEGREANU, BOTOȘANI. V-am satisfăcut rugămintea: răsfoind colecția ziarului nostru, aveam să descoperim un lucru chiar mai interesant decît ați presupus dv., în legătură cu Politehnica Iași, actualul lider al diviziei A, cu 6 puncte din 4 meciuri, cu 9 goluri marcate și 6 primite. În campionatul trecut, sub același soare dulce de septembrie și tot după 4 etape, ieșenii n-aveau decît un singur punct și nu înscriseseră nici un gol! Băieții lui Gh. Mărdărescu au, deci, toate motivele să privească cu mîndrie clasamentul actual. Poate că n-ar face rău dacă l-ar fotografia, în momentul de față. Să-l aibă ca amintire. Mîine s-ar putea să fie prea tîrziu!

PUIU VOȘTINARU, BUCUREȘTI. Din poezia „Bună dimineața, U.T.A.", care exprimă simpatia pentru echipa arădeană și dorința dv. / și a noastră, bineînțeles! / ca U.T.A. să obțină victoria asupra lui Feijenoord, am reținut ultimele două strofe: **din inima tribunelor toride / Ce ți-au înaripat demult viața /, Pe buze duc lui Gornea și Domide / Un „hai băieți!" și-o „bună dimineața".** Ecou adînc și sol atîtor vise, Speranța ta de foc, necucerită /. Eu sînt victoria cu porți deschise /, Ce-ți spune: „bună dimineața, U.T.A.!".

GHEORGHE IVAȘCU, COMUNA ADÎNCATA. 1) Atleta Lia Manoliu este legitimată la clubul Metalul. Îi puteți scrie pe adresa: Piața Romană nr. 9, sectorul 1. 2) Indiscutabil: ofsaid. 3) Finala Cupei României, dintre Dinamo și Steaua, disputată în 1964, a cunoscut următoarea evoluție a scorului, deosebit de pasionantă: Min. 3 1—0 pentru Dinamo. Min. 12: 1—1 (din lovitură de la 11 metri). Min. 14: 2—1 pentru Steaua. Min. 53: 2—2. Min. 60: 3—2 pentru Dinamo. Min. 63: 3—3. Min. 83: 4-3 pentru Dinamo. Min. 88: 5—3! Un meci pe care, cu siguranță, nu l-a uitat nici unul din cei 50 000 de spectatori prezenți atunci pe stadionul „23 August". Dar, sînt dispuși să-l uite, dacă li se oferă altul mai bun. Pe cînd?

MARIAN POPA, TIMIȘOARA. Așa s-a întîmplat. Fără să știe, cu prilejul apariției cărții „Eu sînt Pele", în urmă cu cîțiva ani, celebrul fotbalist brazilian a fost unul dintre cel mai... …roductivi agenți ai luptei împotriva analfabetismului din această țară. Într-adevăr, numeroși analfabeți s-au hotărît să dezlege tainele abecedarului, pentru a putea citi cu proprii lor ochi această carte.

GELU DUMITRESCU, SUPORTER AL ECHIPEI PROGRESUL, BUCUREȘTI. Ați vrut să intrați la meci, în baza legitimației de susținător al clubului Progresul, și ați fost oprit. Normal. Legitimația aceasta nu reprezintă un act care asigură libera intrare la manifestațiile sportive. Într-o zi, altcineva ar vrea să intre gratis la meci, dîndu-și cuvîntul de onoare că e membru susținător al echipei Progresul! Cluburile rezervă bilete pentru susținătorii lor, dar nu le distribuie gratuit. Dacă ar fi altfel, aș deveni și eu susținătorul tuturor echipelor!

Ilustrații: **N. CLAUDIU**

REFLECȚII FOTBALISTICE

- *11 metri, teoretic, nu se poate apăra! Noroc că mai sînt și portari slabi... teoreticieni!*
- *Arbitrul care este coautorul unui gol creează un dezechilibru... numeric pe teren!*
- *Unele echipe au socotit că este suficientă denumirea lor pentru a face față fotbalului! Acum, însă, sperăm să fi înțeles că trebuie să mai joace și... rapid, dinamic!*
- *Dacă majoritatea componenților lotului național nu primesc în meciurile de campionat nota 10, nu înseamnă că în meciurile internaționale (extemporalele) să nu fie... în notă!*
- *Jucătorii care, în numele fotbalului, practică pe teren și „alte sporturi" sînt sancționați, mai întîi, pentru... substituire!*
- *Echipele care nu folosesc pauza și pentru o succintă analiză a primei reprize, joacă de fapt două... reprize!!*
- *Prefer jocul colectiv pentru că este mai spectaculos — dacă e presărat și cu... acțiuni personale!*

D. MAZILU